

FESTA DE L'ASSUMPCIÓ DE MARIA: EL TRIOMF DE LA MARE

El proper dimarts és festa gran. Els fills i filles de Déu celebrem el triomf de Maria, la nostra Mare. Celebrem la

festa de l'Assumpció de Maria, que ja participa plenament i per sempre de la victòria de Jesús sobre el mal, el pecat i la mort.

En les altres festes, la contemplem com a imatge i signe del que l'Església ha de ser, avui, com a imatge i primícia d'allò que serà. Avui és la pasqua de Maria, i celebrant aquesta festa també contemplem i celebrem amb esperança el nostre futur.

Si la Mare de Jesús, que és també la nostra, ha triomfat amb Jesús, hem de tenir esperança que Ell i Ella també ens volen al seu costat.

Dia de joia i esperança pensant en Maria i pensant en nosaltres.

L'Assumpció de Maria per la victòria de Crist Jesús.

Crist ressuscitat és el centre de la nostra fe, de la nostra esperança i de la festa d'avui. Tots viurem gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon. La victòria de Crist, a la qual estem cridats a participar, és aniquilació dels nostres enemics, i fins i tot el pitjor, que és la mort. I en positiu és el triomf definitiu del Regne de Déu, del voler de Déu. Aquesta certesa i convicció és molt important per viure amb esperança.

Tot allò que sembla que ara tingui tanta importància i que ens fa molt de mal, que és causa de sofriment per a les persones... serà superat i vençut.

La figura de Maria, Assumpta al cel, n'és un signe i primícia; i alhora consol per a nosaltres.

La mare de Jesús i també nostra participa ja del tot d'aquesta victòria.

Ella és la primera salvada del tot per Crist. Recordem per

Imatge del vitrall de l'Assumpció de Maria a la Catedral de Girona

uns moments la fotografia evangèlica de Maria:

- Una dona que va creure en Déu. «Feliç tu que has cregut», li diu la seva cosina quan la saluda.
 - Mare de Jesús perquè va dir un «sí» radical a Déu, i per això és beneïda.
 - La dona que sap reconèixer l'obra de Déu, les meravelles de Déu, en la seva persona humil i senzilla. També sap descobrir les obres de l'amor de Déu en l'alliberament dels pobres i dels humils.
- Per això és la dona que lloa Déu.
- Maria és la dona, alhora, del servei i del silenci. Va a servir la seva cosina Elisabet quan la necessita.
 - Maria, la mare al costat del fill que sofreix a la creu i al costat dels deixebles quan neix l'Església.

La festa de la mare és la festa dels fills i filles, de tots nosaltres.

Perquè com a fills ens alegrem i celebrem el triomf absolut de la Mare sobre el mal i la mort, compartint la Pasqua del seu Fill, Jesucrist.

Perquè el seu triomf ens fa aixecar els ulls en el nostre camí. No podem només mirar a terra. Hem de mirar cap al terme del nostre camí. Així descobrim novament que no estem destinats al sofriment, ni a la soledat, ni al fracàs, ni a la mort. Estem cridats a la vida, i a la vida amb plenitud i per sempre. Perquè allà on és la Mare, un dia també hi serem nosaltres, malgrat les nostres deficiències. Però, alhora, se'ns demana que intentem viure la nostra vida imitant-la i cercant de realitzar la voluntat de Déu.

Joiosa festa a totes les «maries», i a tots i a totes!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

PARAULA DE DÉU: LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE
D'INOVÈ DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del primer llibre dels Reis 19, 9a. 11-13a

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit a la cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt a fora i estigues-te a la muntanya, a la presència del Senyor, que ara mateix passarà». Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant del Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí a fora i es quedà a l'entorn de la cova.

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 9, 1-15

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni. sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Con a israelites, és d'ells la gràcia de fill, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui beneït per sempre, amén.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu, 14, 22-33

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiarar tothom, pujà tot sola la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era un fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué: «No tingueu por, que sóc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia s'acovardí començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?». I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu».

GUSPIRES D'EVANGELI

«Jesús obligà els deixebles a pujar a la barca i anar-se'n a l'altra riba»

No és una mala jugada. El Mestre sap el que vol i el que fa. Per una part, estan molt avesats a seguir-lo gaudint dels seus èxits i protegint-se a redós seu. Han de saber viure en la seva absència. Hauran d'aprendre com encarar les tempestes, com remar a contracorrent.

Per altra banda, la crida a anar cap a l'altra riba és una marca d'autèntic enviament. Suposa portar la Bona Notícia als de més enllà, fent un esforç de sortida, trencant amb l'estatus quo, passant per sobre dels prejudicis. Que el Regne de Déu esclati arreu.

Això sí, tant per viure moments d'absència com per aventurar-se a sortir cap enfora, és necessita fe.

Josep Frigola i Ribas

SALM 84

**R. Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.**

**Jo escolto què diu el Senyor:
Déu anuncia la pau al seu poble
i als qui l'estimen.**

**El Senyor és a prop per salvar els
seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre
país.**

**La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau;
la fidelitat germinarà la terra,
i la bondat mirarà des del cel.**

**El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.
La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades.**

Baròmetre sobre la religiositat: un 58% dels catalans es consideren catòlics

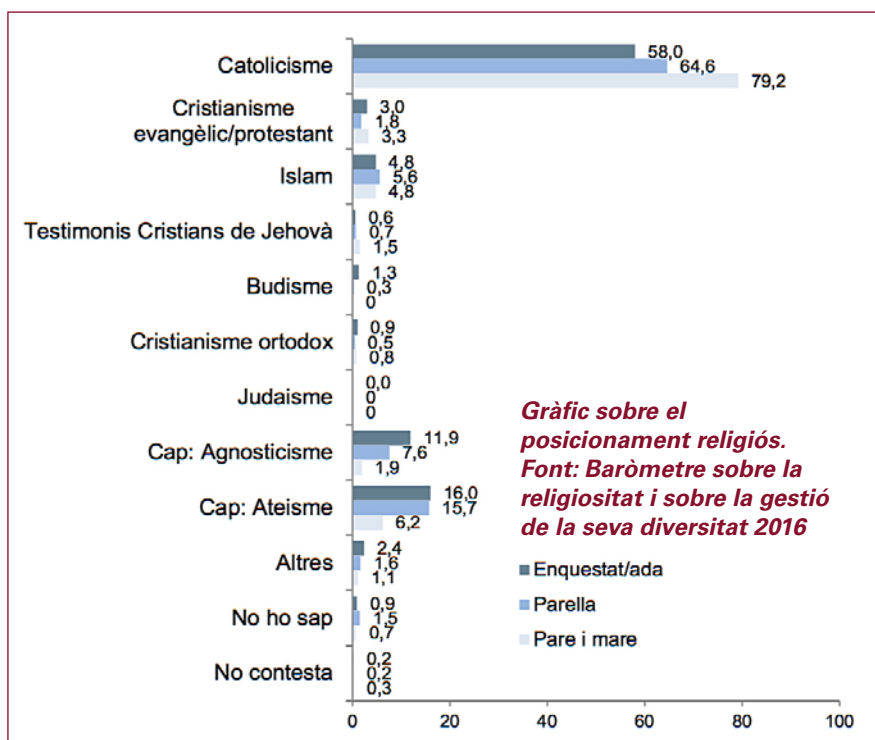
Aquest mes de juliol s'han fet públics els resultats de la segona enquesta del *Baròmetre sobre la religiositat i sobre la gestió de la seva diversitat 2016*, un estudi impulsat per la Direcció General d'Afers Religiosos en col·laboració amb el Centre d'Estudis d'Opinió, que es va fer per primera vegada l'any 2014.

L'edició 2016 del *Baròmetre* mostra una societat cada vegada més conscient de la importància de disposar de certs coneixements sobre les característiques de les diferents confessions religioses. En concret, el 68,1 % dels catalans consideren molt important conèixer mínimament les característiques de les diferents religions per comprendre'n millor algunes expressions culturals o artístiques, així com determinades situacions socials.

Dels resultats del *Baròmetre* també se'n desprèn una millora de la percepció pel que fa a les relacions entre les diferents comunitats religioses del país, i una estabilització al voltant del 5 % en el nombre de persones que s'han sentit discriminades per motius religiosos. El *Baròmetre 2016* també assenyalava un cert fre en el creixement de les minories religioses.

Posicionament religiós de la societat catalana

Pel que fa a la composició de la societat catalana, el 58 % dels enquestats es declara catòlic, el que significa un augment del 5,6 % respecte a l'any 2014. Per la seva banda, els ateu i agnòstics sumen un 27,9 %, una xifra lleugerament inferior al 30,2 % que representaven l'any 2014. Pel que fa a l'assistència a actes de culte religiós d'alguna confessió, els grups d'edat que hi assisteixen amb més freqüència –un cop per setmana o més– són les persones de més de 65 anys (20,3 %), seguides dels joves de 16 a 24 anys (13 %).

Més col·laboració entre institucions públiques i confessions religioses

També s'ha incrementat el nombre de persones que consideren molt o força important que les institucions públiques i les confessions religioses col·laborin més (s'ha passat d'un 58,1 % dels enquestats l'any 2014 a un 62,8 % en el darrer baròmetre). Igualment ha crescut el nombre de ciutadans que considera molt o força important que les administracions públiques promoguin el diàleg interreligiós entre les diferents confessions religioses del país (han passat d'un 60,5 % el 2014 a un 65 % el 2016).

Podeu veure les conclusions completes del *Baròmetre* al web: <http://governacio.gencat.cat/ca/details/Article/Barometre-00001>

MIRADOR

Jordi Dalmau

Articulista

Estiu i festa

Si la festa no existís s'hauria d'inventar. Però ja fa molt que és empadronada com a solemnitat que celebra algun record, una cerimònia divertida, un esdeveniment especial. Una celebració de festa és com un trencament de la rutina quotidiana. Convé, és saludable, igual que un replà que corona una escala. Hi ha una festa molt senzilla, la setmanal, que va ser una gran victòria dels nostres avantpassats.

L'Església ha tingut un paper destacat en l'arrelament del concepte «festa». Si del *Costumari Català*, de Joan Amades, se'n suprimissin les festes religioses, el llibre quedaria en molt poca cosa. El calendari de festes populars, molt ple en època d'estiu, indica el grau de cultura tradicional, el batec del poble, de la gent discreta o anònima que hi esmerça temps, allò de les reserves infinites que són a l'esperit del poble; i tot es treballa i s'estima per transmetre-ho a fills i néts. La festa sempre sobreviu a èpoques dolentes. I la nau navega. Que la festa formi un patrimoni és una necessitat psicològica del poble. Més modern és el concepte de vacances laborals. Són les «Vacances pagades» que poetitza Pere Quart, dies de plenitud personal i social, dies –sobretot– breus perquè «l'endemà passat l'altre tornaré, colom de raça missatgera».

El goig de l'estiu és compartit per festes i vacances. Al darrere d'aquesta realitat n'hi ha una altra, molt diversa: hi ha les persones que han de treballar més que mai en els sectors necessaris; d'altres treballarien, però són a l'atur; i després hi ha els que inverteixen les seves vacances en serveis humanitaris, com ara, mar endintre, els qui treballen a favor de les víctimes d'unes migracions cruels. Tot, en aquest mateix Mediterrani, un mar de iots luxosos i *pateres* de misèria. Una metàfora de la mateixa vida. La reflexió no pot fer vacances.

AGENDA

— DILLUNS, 14 D'AGOST

Trobada d'animadors del cant per a la litúrgia a Montserrat. Comença avui. Director: Lluís Santanach. Més informació: *trobadesanimadors-decant.cat*

Setmana de pregària «L'experiència pasqual dels deixebles d'Emmaús», a Arbúcies. Comença avui i fins dissabte al Casal de la Pau. Dirigida pel P. Josep Maria Massana, franciscà. Organitza: Renovació Carismàtica. Més informació: Tel. 618 293 992.

— DIMARTS, 15 D'AGOST

Solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu titular de la Catedral.

A un quart d'11 del matí, Litúrgia de les Hores, i a les 11, Missa Major conventual a l'altar major, presidida pel bisbe Francesc. Tot seguit, processó fins a la capella de l'Esperança i cant de la Salve davant del «Llit de la Mare de Déu».

— DIMECRES, 16 D'AGOST

Missa de Sant Roc a Arenys de Mar.

A les 8 del vespre el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia.

— DIUMENGE, 20 D'AGOST

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Privat d'en Bas. El bisbe Francesc segueix la seva Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat de l'Alt Fluvià. A les 12 del migdia presidirà la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Privat d'en Bas, i en finalitzar es reunirà amb els feligresos.

LA CITA

*«Si vols una bona vida
no et panyis mai del passat:
comença sempre a refer-te
com si tot just fossis nat.
Ton dever de cada dia
el dia ja te'l dirà:
complau-te en allò que facis
i estima allò que l'altre fa.
No tinguis odi a ningú...
i deixa a Déu fer més que tu».*
(Goethe traduït per Joan Maragall)

Pelegrinatge a Fàtima, en el centenari de les aparicions. Tindrà lloc els dies 9 al 15 d'octubre i també es visitarà: Salamanca, Lisboa, Àvila, Saragossa i les poblacions nadiues dels vidents. Inscripcions: Tels. 626 51 04 03 i 972 69 30 92 (Mn. Josep Maria Bracons).

APUNTS

1.100 anys de la dedicació de l'església de Fontcoberta

Aquest mes d'agost s'ha celebrat la festa dels 1.100 anys de la dedicació de l'església de Fontcoberta (Pla de l'Estany), amb una Missa solemne presidida pel bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, seguida de la presentació del llibre de Jaume Colomer *Parròquia de Fontcoberta* i una actuació musical. L'església va ser consagrada el 12 d'agost del 917 pel bisbe Guiu de Girona, i la construcció actual data de finals del segle XII. L'any 1760 es va afegir a l'altar un retaule construït per Jaume Escarpintier de Girona, i el 1762 fou derruït l'absis romànic i es va construir l'actual.

Activitats d'estiu de la Delegació de Pastoral amb Joves

Des del mes de juny, en què es va fer una ruta per les muntanyes de Núria amb un grup d'alumnes que havien superat les proves de selectivitat, la Delegació episcopal de Pastoral amb Joves ha mantingut un intens programa. Més d'una vintena de participants van fer l'etapa Sàrria-Santiago de Compostel·la en el Camí de Sant Jaume. Avui surt un altre grup amb destí a Taizé. Hi participaran, amb joves d'arreu d'Europa, en les diferents activitats que organitza la comunitat cristiana ecumènica.

SANTORAL I LECTURES

Diuenge dinovè de durant l'any, 13 d'agost de 2017. St. Poncià, Papa, i Hipòlit, prevere, màrtir (+ 231). Bt. Jaume Folguerola i 50 companys màrtirs claretians (+ 1936). **Lectures:** 1R 19, 9a.11-13a / SI 84 / Rm 9, 1-5 / Mt 14, 22-33.

Dilluns, 14. St. Maximilià Kolbe, prevere franciscà, màrtir al camp de concentració d'Auschwitz (+ 1941) **Lectures:** Dt 10, 12-22 / SI 147 / Mt 17, 22-27.

Dimarts, 15. L'Assumpció de la Mare de Déu, titular de la Catedral i de 30 parròquies. Advocacions: Alba, Mar. **Lectures:** Ap 11, 19a; 12, 1.3-6a.10ab / SI 44 / 1C 15, 20-26 / Lc 1, 39-56.

Dimecres, 16. St. Roc, pelegrí (+ 1389), titular d'una parròquia a Olot i de més de 12 capelles. St. Esteve d'Hongria, rei i patró del país (+ 1038). **Lectures:** Dt 34, 1-12 / SI 65 / Mt 18, 15-20.

Dijous 17. St. Mamet, pastor i màrtir. Titular de Riumors. St. Jacint, prevere dominic (+ 1257), capella a Massanes. Bt. Enric Canadell, prevere i màrtir (+ 1936). **Lectures:** Js 3, 7-10a.11, 13-17 / SI 113 / Mt 18, 21 – 19,1.

Divendres 18. Sts. Flo i Laure, màrtirs, patrons de Vulpellac. Sta. Helena, mare de l'emperador Constantí (+ 330). **Lectures:** Js 24, 1-13 / SI 135 / Mt 19, 3-12.

Dissabte, 19. St. Magí, màrtir (s. III). St. Joan Eudes, prevere (+ 1680). St. Ezequiel Moreno, bisbe (+ 1906). **Lectures:** Js 24, 14-29 / SI 15 / Mt 19, 13-15.

LITÚRGIA DE LES HORES: III setmana del Salteri